

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1926-1927 - 63

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Brygtsarvet 25. VI. 1927.

Nej, älskade, din sorg är min, och enot
 Rydberg ställer jag ett annat ord: "Den som
 iverdligt vill bära korsit ensam, "bedager
 honom den anden ja en del av hans bedste
 Eje". Låt mig för all del vara med om
 allt - jag har starka armar.

Och visst måste du skicka arbete
 till Strömstad. Något roligt måste jag vil
 ha. Det här i dag var ju ingenting. De
 där två Cugneterna lammade ju, såsom du
 tyckte, at sitt öde, och tillgärbrivet utasa.
 Det skulle vara ett lön på 300 Mark med
 prant i möblemang. Inte har du tid med
 sådana transaktioner?

En har väl sett av din Brudes -
 berättelse står i denna veckans Idun?

25. Ad. jag många gånger har tankat på Östman och
 hans förslag om naturligt förmodat på kunnat på seppan.

Ehrenberg trots Marias protester. Han har
om nys varit här och gjort en den grund-
ligaste undersökning. Han är så snäll
mot henne, och hon tror lyckligtvis på
vad han säger. Han fann "niget sensationellt",
som han uttryckte sig, och jag tycker, att jag
du med gott samvete kan resa.

När jag märker hur riktigt värje
stycke är, som flutit ur din penna,
så tycker jag det är skada, att så
många manuskript säkert blivit för-
störda. Emellertid har jag här funnit
ätskiltliga brev till mig från Koreen,
Lidqvist Berg och Dalin från åren 1806-1807,
varför jag ännar bifoga dem jämte
många förklaringar till de där Rosetstam.
Om jag skulle sykas bort ett Fu bre, kanske
ingen toge vssen på dessa historiska dokument.

du 'mycket' och jag till det. Sanningen. Du ropar
att vänta på mig, men jag väntar.

alltid din
K-g.

Älskling! Caroline hade läst den
och fann den så utmärkt väl gjord. För
resten hade hon, att hon tycker dina
böcker äro som sina andon. Det blir
alltid något i lechälle för själen, som
tyvärr inte är fattig med andra författares.

Hon, frisk och, sig så gummel ut
och var så dör. Inte ett ord av vad jag
försökt vara ogjafattad hon, men
talade så mycket mera sjukt, när vi
ideligen stötte tillsammans.

O, vad det regnar! Vända borde
lysna vi till vädret, och alltid
berättas det om ett vädret, som
är i antågande västerifrån.

Det var mycket lugnande att få
hit Jek. Starbäck för Marias skull. Hon
ansåg absolut, att jag borde tillkalla

